

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1106 18 tháng 9 năm 2016

Thơ ngỏ

Thông Cảm

*Thông cảm nguyên căn tùy nghiệp lực
Chơn hành tự giác tự mình thông
Qui nguyên giếng mối không còn động
Minh triết khai thông chẳng lòng vòng*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 1991

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Bé thuyết giảng cho Đại Hội Bé có cảm thấy lo lắng và mệt nhọc không?
- 2) Bé thay cuộc sống của người Việt Nam ở hải ngoại, như ở trong xứ phải làm sao mới được phát triển mạnh mẽ và vui tươi như mọi người đang mong muốn?.
- 3) Tình trạng như vậy phải làm sao?
- 4) Còn những người sống ở bên nhà thì sao?
- 5) Nguồn kinh tế do đâu mà có?
- 6) Đạo Vô vi phát triển do đâu mà hình thành?
- 7) Tại sao có một số bạn đạo từ bỏ Vô Vi, ngược lại ghét Vô Vi là sao?

1) *Hỏi: Bé thuyết giảng cho Đại Hội Bé có cảm thấy lo lắng và mệt nhọc không?*

TL: Thưa Bé cảm thấy vui và sống động tùy theo sự phát triển chơn tâm của bạn đạo cho nên Bé không có đặt diễn văn như người thường, nhìn kinh điển vô tự chơn kinh của bạn đạo, đọc mà nói thôi, rất dễ đối với Bé, nhưng bạn đạo thương Bé sợ Bé mệt, chứ kỳ thật Bé rất vui.

2) 23-08-91

Hỏi: Bé thay cuộc sống của người Việt Nam ở hải ngoại, như ở trong xứ phải làm sao mới được phát triển mạnh mẽ và vui tươi như mọi người đang mong muốn?

TL: Thưa kẻ ở như người ra đi đều có một khối óc, khối óc đó đều là của báu của vũ trụ và Nhơn loại, người ra đi phải tự mình ý thức được nhiệm vụ của chính mình phải làm gì đây, đối với loài người, khi biết ta có khối óc thì phải ý thức ta từ mọi trạng thái mà hình thành, hội tụ thành một ánh sáng trên mặt đất này, có đủ khả năng tấn và thoái do khối óc đề ra, trao đổi không ngừng nghỉ, từ bên trong cho đến bên ngoài, khối thân kinh làm việc từ ngày lẫn đêm, tùy theo hoàn cảnh hiện hành, đúng theo một khả năng trong vũ trụ, ý niệm trung thật của chính nó là muốn cống hiến cho Nhơn loại một tin lành tự thức, cho nên tuổi trẻ trước khi rời khỏi quê hương, mong muốn đến xứ người, bằng lòng học hỏi những gì xứ người đã sẵn có, cầu mong phát triển cho tâm tư càng ngày càng giàu mạnh, có một số người đã thành công trong lãnh vực học vấn thành công như: bác sĩ, kỹ sư, thợ thuyền ngang hàng với người ngoại quốc, thợ hưởng phúc lợi đồng đều của xã hội, sự dày công đã thành đạt trên mọi mặt, nói về đời thì đã thành đạt được một phần, nói về đạo thì hoàn cảnh bận rộn, đã lồi cuốn, thành thử không có thì giờ nghiên cứu tâm tư của chính mình để nhận thức cơ duyên đến và đi của phần hồn cho nên bị lạc vào sự hơn thua tranh chấp, thành thử khó ngồi lại với nhau, chỉ biết sống cho gia đình mình, không quên sống với đại chúng. Có nhiều người nói với Bé là tôi rất sợ sống chung với người Việt Nam, nhưng vẫn bảo đảm cho người nhà đoàn tụ, không lâu lại chia rẽ và kích bác lẫn nhau, sự đằm ám trong tương tượng lại tan biến dần!

<p>3) <i>Hỏi: Tình trạng như vậy phải làm sao?</i></p> <p>TL: Thừa tình trạng ở bên trên là luật tự nhiên, thấy xa cách nhưng không cách nào xa, vì ta đã mang thân xác của người Việt Nam lúc nào cũng là Việt Nam, đồng một giống nòi, đồng một cách đối đãi tùy duyên thức của mọi người, dù cho tư tưởng kỳ thị chê bai, nhưng cuối cùng cũng phải hòa đồng, cho nên người tu thiền tự xây dựng theo trình độ hướng thượng, thức hòa đồng lại có cơ hội tự nó mở ra, trong nguyên lý tự nhiên và hồn nhiên bót hướng ngoại, thì mới có cơ hội ngồi lại với nhau, trong tình thương yêu của vũ trụ và Trời Phật, tự quên đi sự hận thù và ghét bỏ, chơn tâm hồi sinh nguyên lý vô sanh, thì sự mê chấp sẽ tan biến mất, thức hòa đồng tràn ngập trong tình thương, ý thức được ta đang chung sống trong chấn động của vũ trụ quang, thì tâm từ bi sẽ tự nó phát triển đến vô cùng, mọi sự kích động và phản động ở xung quanh sẽ không còn nữa.</p>	<p>4) <i>Hỏi: Còn những người sống ở bên nhà thì sao?</i></p> <p>TL: Thừa những người ở bên nhà đang thiếu thốn về vật chất, nhưng tâm của họ càng ngày càng sống động hơn, càng ngày càng khổ thì mới có cơ hội thấy rõ chính mình hơn, vật chất thiếu thốn là trách nhiệm của ban chấp hành không biết cách xây dựng niềm tin yêu tự do của mọi người, có tự do thì mới có sự sanh sản mau lẹ phù hợp với nhu cầu thích ứng của nhơn sinh xã hội, chứ cứ đề ra chính sách này, chính sách nọ, nhưng nó không phù hợp với nguyên lý sanh tồn và phát triển thì chỉ chuốc lấy sự thảm bại, chứ không bao giờ thành công. Nhưng đà tiến hóa của nhơn sinh thì nó vẫn lầm lì đi tới, tùy theo duyên nghiệp mà khai mở, cho nên ở đời này có câu: Bất chiến tự nhiên thành. Chúng ta là người tu sớm thức không nên hướng ngoại, tự cảm thức đâu đó đều có luật tiến hóa cả, nuôi gà cũng phải dành cho chúng nó được tận hưởng nguyên khí của vũ trụ và chấn động của thanh quang, nhiên hậu chúng nó mới có cơ hội sanh sản mau lẹ được.</p>
<p>5) 28-08-91 <i>Hỏi: Nguồn kinh tế do đâu mà có?</i></p> <p>TL: Thừa do lòng dân mà ra, dân thích thì khó khăn cách mấy cũng vượt qua, còn kèm kẹp người dân thì chỉ tạo nạn cho quốc gia ấy mà thôi, sự hợp tác là thiên tánh phát tâm, đó là căn bản của tấm lòng từ bi, cho nên bạn đạo vô vi thường đến thiền đường hay là thiền viện là do sự phát tâm của họ dẫn họ đến, càng lai vãng nhiều thì lòng từ bi của họ sẽ được mở rộng, họ tự nhận thấy việc làm hữu ích cho chơn tâm của họ, họ tự cảm thấy vui, nhẹ và hãnh diện, được một số bà con anh em chào hỏi và lo cho nhau khi cần. Được cộng điển giải phân của thiên ý sau khi tham thiền, cho nên trong thâm tâm lúc nào cũng cảm thấy vui vui.</p>	<p>6) <i>Hỏi: Đạo Vô vi phát triển do đâu mà hình thành?</i></p> <p>TL: Thừa do tâm bạn đạo mà ra.</p>
<p>7) <i>Hỏi: Tại sao có một số bạn đạo từ bỏ Vô Vi, ngược lại ghét Vô Vi là sao?</i></p> <p>TL: Thừa họ có quyền dừng chân tại đó và tạo động cho chính họ, chứ Vô Vi lúc nào cũng quý thương họ, cũng là cơ hội để hiểu luật nhân quả của tâm linh, tâm làm thì thân phải chịu, nạn và phước cũng do chính mình tạo ra mà thôi.</p>	

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Hồ ơi

*Hồ ơi! Sống cảnh phước duyên
Mười sơn sum họp ở yên cảnh đời
Tiến thân tu sửa hợp thời
Qui về một mối, hồ ơi!
Qui về một mối hưởng duyên phước lành*

*Hồ ơi! Tự nguyện tu hành
Thành tâm học hỏi ý thanh cảm hòa
Cần khôn vũ trụ chung nhà
Thức tâm tu luyện, hồ ơi!
Thức tâm tu luyện sống yên đời đời*

*Hồ ơi! Thức giác hợp thời
Vui về thanh tịnh tự rời tham sân
Nguyện tu đóng góp một phần
Giúp người hậu tiến, hồ ơi!
Giúp người hậu tiến ân cần dựng xây*

*Hồ ơi! Tiến hóa ngày nay
Vạn linh vui đẹp đổi thay tình đời
Chơn tâm chẳng có xa rời
Hương về Tiên Phật, hồ ơi!
Hương về Tiên Phật hưởng nơi an toàn*

*Hồ ơi! Sum họp bạc bàn
Vui say đời đạo cảm an cảm hòa
Thành tâm học hỏi thật thà
Trời ban vô lượng, hồ ơi!
Trời ban vô lượng vượt qua đạo đời*

*Hồ ơi! Cảm thức chơn lời
Đời này tạm sống tạm thời học thêm
Tham thiền nhập định đêm đêm
Qui nguyên thiền giác, hồ ơi!
Qui nguyên thiền giác ấm êm vui hòa.*

*Hồ ơi! Thầy đã ta bà
Đến nơi hỗ trợ chan hòa tình thương
Khai thông trí tuệ khai đường
Giác tha tự giác, hồ ơi!
Giác tha tự giác yêu thương muôn loài*

Lương Sĩ Hằng

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Khóa Tịnh Khẩu Big Bear (3-5-1993) (Cuốn 4)

Bạn đạo: Dạ thưa ông Tám, trước khi mà tôi qua, bên Việt Nam qua đây đó, thì mấy người lớn tuổi là ông Bảy Ngừ, ông Ba Tạo, với cả các người lớn đó cũng gửi lời thăm ông Tám.

Đức Thầy: Cảm ơn.

Bạn đạo: Dạ, lại với, nói ông Tám, cũng muốn xin hình ông Tám; sau này đó, là hiện giờ đó, thì tôi cũng có hứa, nhưng mà cũng một năm nay rồi. Hôm nay là sẵn dịp mới lên đây gặp, trước là thăm ông Tám, sau là cũng hỏi thăm ông Tám một chút. Trước khi tôi qua đó thì những cái cháu mà nhỏ nhỏ đó thì nó khuyên tôi, nó nói: "Dì Hai, dì Hai nên niệm ngắn gọn. Là hồi nào đến giờ tôi cứ niệm Ngọc Hoàng Thượng Đế với Nam Mô A Di Đà Phật, bây giờ tôi thấy dì Hai, nhưng mà tụi nhỏ bên đó nó nói tu nhiều lắm, ban đêm mà nó ngồi vậy luôn à; thành thử dì Hai nên niệm: "Trời, Trời, Trời". Tôi nói: "Vậy thì nó không quen". Nó nói: "Dì Hai niệm thử, nhưng mà trước khi tôi qua bên đây thì nó niệm "Trời, Trời", nhưng mà nó không có nhớ Nam Mô A Di Đà Phật. Thành ra hồi ông Tám như vậy đó là, thôi mình chỉ cứ cái nào của mình thì mình cứ một thứ thôi?"

Đức Thầy: Cứ giữ một đường lối đó à, Nam Mô A Di Đà Phật là đường lối mở trí.

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Mở đại trí, không có sao hết. Mà cứ niệm Thượng Đế gì tùm lum, tùm lum đó là ý lại thôi! Ý lại rồi Thượng Đế không có, không có chiếu diên, rồi ma tới có gì đâu!

Bạn đạo: Dạ, thành ra chỉ y như cũ thôi?

Đức Thầy: Còn cái đây mình khai triển để mình đi tới thì cái đại trí nó mới mở.

Bạn đạo: Dạ, rồi sau đây nữa là...

Đức Thầy: Nghe băng Nam Mô A Di Đà Phật nó

đầy đủ hết rồi.

Bạn đạo: Dạ, hỏi ông Tám một chuyện nữa là tôi muốn thanh lọc bằng thuốc đó, vậy là có được hay là không?

Đức Thầy: Tốt chứ!

Bạn đạo: Dạ, hiện giờ thì tôi...

Đức Thầy: Lấy 60 ngày, lớn tuổi lấy 60 ngày, tốt lắm!

Bạn đạo: Dạ, 60 ngày rồi mình...

Đức Thầy: Cho cái ruột nó sạch. Minh tu phải sạch sẽ.

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Dơ dáy bực bội lắm!

Bạn đạo: Dạ, còn như thế này nữa, là tôi qua thì ở với con, mà bên đây thì ông Tám biết là nó ăn mặn, ăn thịt đồ nhiều lắm; mà nó đi hết là nó cứ giao cái bốn phận đó cho mình làm, mà mình không ăn nhưng mà mình phải làm.

Đức Thầy: Không làm.

Bạn đạo: Mà bây giờ mình không làm á, thì nó nghịch cảnh; thì bây giờ đó, thà là mình bỏ cái nghịch cảnh đó mà mình theo để mình mình...

Đức Thầy: Minh theo đường đạo mình tu à, mình không ôm cái trước nữa.

Bạn đạo: Dạ, mà mình theo một mình mình thì mình phải xuống mình ở với cái cô em; ở chút xíu vậy thôi, ngồi thiền thì nó bị bít bùng lắm, có một chút mà đóng cửa nữa! Mà suy nghĩ, ngồi suy nghĩ, ngồi nó không được thoải mái mà nó không được, làm như nó không được nhiều vậy.

Đức Thầy: Chạy lên Thiền Viện ta thiền.

Bạn đạo: Dạ, bị ở xa mà! Rồi mới nghĩ tới ông Tám, ông Tám nói bây giờ ở đống rác mình có ý chí mình cũng thiền được, thành ra cũng ráng làm vậy. Nhưng mà suy nghĩ, nhiều khi cái đời của mình, mình còn nợ con mà mình không làm cho nó; hể mình không làm nó mình phải tách rời. Đó, thì...

Đức Thầy: Chớ bây giờ má mấy chục năm không có làm điều ác nữa.

Bạn đạo: Dạ, thì bây giờ tôi cũng nghĩ vậy, hồi nào đến giờ mình lo, mà giờ chót mà nó rước qua đây thì mình tính mình trả, mình làm vậy thì chắc nó không đúng, mình phải theo mình. Còn tới nay là tôi cũng 68 tuổi rồi, tôi nghĩ là, nhiều khi tôi cứ nghĩ tôi gia hạn cho tôi: thôi mình từ đây tới một năm nữa, qua đây một năm này rồi, không có cái gì cho mình được hưởng cái gì hết! Đó, thì bây giờ thôi cứ gia hạn từ năm đi. Thành ra bữa nay lên gặp ông Tám là tôi về tôi suy nghĩ như vậy, thà là tôi thôi, để con cái nó làm cái gì thấy kệ nó, thì tôi...

Đức Thầy: Mình phải dứt khoát mới ảnh hưởng nó được, chứ không dứt khoát làm sao ảnh hưởng nó ở tương lai.

Bạn đạo: Dạ. Còn như thế này nữa, hỏi ông Tám để mà thanh lọc, bởi vì thanh lọc đó, như tôi á, thì hôm nào tới giờ là tôi, từ hôm qua tới giờ là trong năm sáu tháng nay ăn này kia kia nợ, rồi nó mệt mà tôi không có ăn được. Mà làm đồ ăn này kia kia nợ, rồi nó mệt thành ra tôi không ăn được.

Đức Thầy: Hít cái hơi đó cũng như là...

Bạn đạo: Dạ, tôi ăn gạo lứt với muối mè đặng khi mà tôi, tôi ăn trước rồi tôi mới làm việc được, là tôi chỉ ăn cái phần tôi vậy thôi. Thì như vậy ông Tám thấy có nên thanh lọc không?

Đức Thầy: Nên thanh lọc.

Bạn đạo: Nên thanh lọc, thanh lọc thì mình không ăn gạo lứt muối mè?

Đức Thầy: Bởi vì mình mấy chục tuổi rồi, mấy chục tuổi rồi mình rửa một lần cho nó tốt.

Bạn đạo: Dạ, mà giờ thanh lọc mình uống thuốc trước hả ông Tám?

Đức Thầy: Uống trước khi ăn !.

Bạn đạo: Dạ, dạ, mà mình cũng ăn gạo lứt, ăn rau đồ gì cũng được hết?

Đức Thầy: Ăn rau đồ đảng hoàng, ăn chay tốt.

Bạn đạo: Dạ, dạ thôi.

Đức Thầy: Ăn chay tốt. Tôi bây giờ tôi cũng đang thanh lọc đó chớ.

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Đúng thảng là phải làm, không có trì trệ; trì trệ là nó nhức mỏi, già rồi hay bị lảm!

Bạn đạo: Dạ, tôi đỡ cái là căng chân là nó cũng khỏe, đặc biệt là không có đau lưng, không có nhức mỏi.

Đức Thầy: Chưa xây ra đó thôi!

Bạn đạo: Dạ, dạ.

Đức Thầy: Bây giờ mình lo giữ tu, ăn chay, thanh lọc là tốt à, trẻ hoài, không sao.

Bạn đạo: Dạ, dạ thôi, cảm ơn ông Tám.

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Kính xin bạn đạo cầu nguyện cho bạn đạo Lâm Tấn Hải tự Lâm Tấn Hiệp đã từ trần ngày 13-8 (âm lịch) năm Bính Thân được siêu thăng tịnh độ hưởng thọ 76 tuổi.
Gia đình Lim Hồng chân thành cảm ơn quý bạn đạo.